

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rossyi.

Z WILNA 9. CZERWCA ROKU 1797. W PIĄTEK.

z Wiednia 24. Maja.

Gazeta Dworska donosi, że d. 17. w Gratz obywatele tego miasta wyręczeniu zostali od służby wojskowej, którą przez 6. tygodni chwalebnie czynili, co się stało przy muzyce mieyskiej i regimentu Stein; z tey okoliczności, Rząd oświadczył wdzięczność tym wszystkim, którzy pośród największych niebezpieczeństw spokojność i porządek utrzymywali, gdy można było grzeszyć bezkarnie.

Z Trieste odbieramy wiadomość, iż Gen. Merfeldt z Goertz przybył do tego miasta d. 2. i krótko zabawiwszy do Laybach powrócił. D. 7. przymaszerowało 400. Francuzkich grenadyerow. W Porcie Republikańskie budują statki kanonierskie, na których osadzenie obrócili działa w twierdzy znalezione. D. 8. powstały między ludem i załogą małe zamieszkania; lecz Gen. Bernadotte przez roztropne i mocne środki potrafił dawniejszą spokojność przywrócić. Co raz więcej wojsk Francuzkich przybywa do Trieste; wszystkie domy i koszary obrócono w Kwatery żołnierskie. Dziwić się jednak potrzeba, że przy tak znaczney liczbie maytkow i ładownych regimentow, o żadnym bezprawiu nie słyszemy. Skutkiem to jest karności, której ściśle przestrzegają Generalowie. Wszyscy z grofza żyją; po wydanym od Bernadotta obwieszczeniu; że gdy Magistrat Trieste zupełnie już wypłacił kontrybucją od Gen. Buonaparte nałożoną, wszystkie wydatki Francuzow ze skarbu Rzpltey opłacone odtąd będą. Dla przywrócenia zaś miastu wszelkiej i k tylko można wolności, dozwala się kupcom narodow. handlujących, prócz Wenetow i Anglikow, zawiać i z portu pod żagle wychodzić, według praw dawniey ustanowionych. Zakaz na statki Wenackie trwać będzie do urzędzenia dalszego. Okreśła jednak Rzpltey, które żywność do Trieste przywozić zwykły, bez przerwania handel ten prowadzić mogą.

Woyska nasze maszerują nienastannie ku Włoskim granicom; twierdzą iż Istriya Wenicka i Friul po rzekę Tagliamento lub Piave do krajow dziedzicznych Cesarza Jmci będą przyłączone. Z drugiey strony, 60. tys. rekruitow posyłamy do rozmaitych armii regimentow, które w początkach terażnieyszey kampanii znacznie ucierpiały; dla postawienia

wszystkich w komplecie woennym. Pospolite zaś ruszenie Królestwa Węgierskiego tak ma być urządzone, ażeby część onego iedna zostawała w średnich Prowincyach kraju swojego; druga ma się rozciągnąć do granic Turckich i Gallicyi; ostatnia do Włoch, jest przeznaczona. W Ingolstadt załogę Cesarzowy trzymają. Pod Amberg 40 tys. Austriaków obozem stanie. Wojsk Francuzkich znaczne Diwizye Wenecyą miasto zaiely:

z Londynu 19. Maja.

Woyna domowa już nieszczęśliwie wybuchnęła w północnych Prowincyach Irlandyi mianowicie w Hrabstwach. Antrim, Down, Derry, Tyrone &c. Jeszcze nie traciemy nadziei, że środki od rządu Angielskiego przedsięwzięte przywrócą spokojność na tey wyspie. Do tych czas sprzyiali Ministrowie Dissydentom, którzy z Protestantami składają 3. dziesiątą część ludności krajowej, przeciw Katolikom dwakroć od nich mocniejszym; ci będąc wyzatem ze wszelkich przywileiow obywatelskich i politycznych, oglądali się zawsze na Franuzow szukając wsparcia i obrony. Teraz się inaczej pokazało. Dissydenci jawnie wyznają zasady rządu Demokratycznego; przeciwnie zaś Katolicy w czasie spodziewanego wyładowania Francuzow do Irlandyi, oświadczyli nieograniczone przywiązanie rządowi dawnieyszemu. Ten postępek nakłonił Gabinet Londyński do znacznych odmian. Wyśłany teraz Margrabia Cornwallis, ma zupełnie bez określenia władzę, wysłuchawszy skarg i zażalenia Katolikow Irlandzkich przychylić się do ich prośby, nadając polityczne przywileie i zdawna żądane do rządu wpływianie. Tym sposobem Ministrowie zjedną sobie szacunek, miłość i wdzięczność większey części narodu; a szkodliwe zjednoczonych Irlandczykow zamysły w niwecz obrócone będą. Na ich usmierzenie 10. tys woyska z Anglii wysłano.

Wczora P. Fox doniósł Izbie Niższej iż ma projekt wygotowany względem reformy Parlamentu. Wezwanie można przepowiedzieć, iż upadnie. Interessem jest Deputowanych, aby nigdy w prawo nie był zamieniony, chociaż od lat kilkunastu corocznie go ponawiają obywatele gorliwi, zmierza zaś do zniesienia przekupstwa, odjęcia Elekcyi włsiom przenosząc one do miast wielkich, które do-

ząd Reprezentantow nie miały, skraca naostatek sessye 7. letnie do lat 3. naywięcej. S. John radził wyprowadzić wyspa Angielskie z S. Domingo, która jest dziś grobem Euroczyków, już wymarło na tej wyspie 7500 Anglikow; skarb narodowy stracił blisko 5 mill. F. S. bez żadney korzyści. Y ten wniosek Izba Niższa odrzuciła. Xże Dziedziczny Wurtembergski d. 19. zasłubił uroczyscie naystarszą królową. Nie bawiąc na fregacie S. Florence oboje wypłyną do Stade. Posel Neapolitański przeznaczony do Paryża po długim w Londynie przemieszkanu, w drogę wyjechał: Głoszą, iż miał zlecenie od rządu swojego czynić nam propozycye do pokoju z Francuzami. P. Trevor przedtym Królewski Minister w Turynie, do Ojczyzny powrócił temi dniami. Wielka Flota Admirala Bridport wyszła pod żagle z S. Hdene; lecz w krótce wiatry przeciwe zniewodily iż na pierwsze stanowisko powróciła. Barzo wielu Oficyerow użyć nie chce, przy takley maytkow niekarności, którym wynuszone okolicznościami darowanie winy Lord Howe ogłosił, innym Admiralom wiary nie dawano. Opisać niepodobno, z jaką radością lud Floty w Portsmouth dawnego Wodza swojego i Zwycięzcę przyjmował. Konie mu z pojazdu wypręgano. W przeciagu woyny wszystkim uprzykrzoney nikt podobno lepiej się nie załuzzył Ojczyźnie, nad pomienionego Admirala, przywracającego spokoynosc i porządek na Flocie. Prawda, że trudności wielkich nie znalazł, mając do czynienia z maytkami Angielskimi, którzy znają co jest Ojczyzna, co honor i sława.

z Dublinu 3. Maja z Gazety Courier du B. R.

Wczora sprowadzono do miasta naszego pod strażą woyskową 15. obywatelow Irlandyi północney, obwinionych o zdradę przeciw narodowi. Xże de Leinster podpisał list do urzędników Hrabstwa Kildare, domagając się prędkiego zwolania mieszkańcow na zgromadzenie powłeczne, którego jest zamiarem upraszać Króla Jmci o zmianę Ministrów. Zaproszony po tym od Wice Króla do zamku, przybył oświadczać, iż przedsięwzięcia nie odstąpi. Gdy zaś Wice Król dał mu do zrozumienia, iż z takim sposobem myślenia, urzędow publicznych zgodzić nie podobna; bez wątpienia, odpowie Xże; ponieważ zaś sądzę mnie niezdatnym do piastowania ciwilnych, nie upatruję w sobie zdatności do woyskowych: jakż nie mieszkając złożył urząd komenderującego milicyą w Hrabstwie Kildare, a imię swoje z rejestru Taynych Wice Króla Konsyliarzow kazał wymazać. Lord Onell i Connolly poszli za Xcia przykładem, jako też Oficyerowie wszyscy, milicyi pomienioney.

z Paryża 18. Maja.

Direktoryat przesłał do Rady 500. pismo następujące.

Obywatele Reprezentanci: Direktoryat Wykonawczy odebrał manifest ogłoszony przez Gen. en Chef Buonaparte przeciw Rpltey We-

neckiey. Potwierdziliśmy śródki od tego Wodza przedsięwzięte ku ocaleniu armii Włoskiej uznając one dogodnymi interesom naszej Ojczyzny; Artikul 328. Konstitucyinego Aktu był nam do tego powodem.

Letourneur.

Czytano zatym pomieniony manifest, którego treść jest: Gdy armia Włoska w górach Styrjskich stanęła, zostawiwszy we Włoszech magazyny swoje, zbroiownię, szpitale, zawady obozowe artilleryą, &c. pod strażą kilku batalionow; Rząd Wenecki 40. tyś. wieśniakow uzbroił na regimenta podzielił 10. Słowiańskich półkow przyłączył, celem przecięcia Francuzom komunikacyi. Przybyli zatym Kommissarze nadzwyczajni, prowadząc za sobą dział i inney broni bardzo wiele; nastąpiło arestowanie przyaciół naszych; nadgradzanie tych co Republikanow nienawidzieli. W famey Wenecyi na rynkach i w domach publicznych urągano Francuzom zowiąc ich Jakobinami, Królobóycami, Athuszanami; wszytskich z miasta wypędzono; powracać sirowie zabraniając. Lud Paduański, Weroneński, &c. od brał rozkaz porwać się do oręża, i nowe Nieszpory Sicyljskie sporządzać Francuzom; z tym dodatkiem: Włochy grobem zawiesz były dla Francuzow. Dachowieństwo z Ambon ogłaszało krucyatę; pisma podpalać rozrzucono, dla zrobienia insurrekcyi powszechney. Rząd o tym wiedzieć musiał koniecznie, gdyż w Wenecyi nic bez rozkazu jego drukować się nie zwykło. Z kąd ten skutek wynikł, iż krew Francuzką na wielu miejscach niewinnie przelano, żywności, dowoz przecięto; kuryerow pochwymano. W Padwie Półkownik z 2. Oficyerami zamordowany; w Castiglione cały garnizon, po wsiach lud i kilkaset. Przyszło w krótce do wstępnego boju, Republikantskie diwizye wżędy napastowane, wżędy niegotowe. o życie niechętnie walczyć musiały. W Weronie bezbronnnych nawet po domach i ulicach żołnierzy zabito; chorzy w szpitalach i do zdrowia przychodzący żadnego względu, miłosierdzia i litości nie znaleźli u wściekłego gminu, 400. z okładem ludzi walecznych straciliśmy w tym mieście. Reszta 8. dniwo oblężenie w zamkach wytrzymałszy; za przybyciem kolumn w Lombardy na prędce zgromadzonych. Weronę zdobyła, i 3 tyś Weneetow z kilku Generalami w niewolę zabrała. Dóm konsula Francuzkiego w Zante spalony. Okręt Wenecki dał ognia do fregat naszych załaniając statki Austryackie. Inny okręt Rpltey w Porcie Weneckim na rozkaz Senatu gęstym z dział biciem zatopiony; w pław ratujący się maytkowie pomordowani. &c. To zważywszy na mocy 328. artykułu Konstitucyi Gen. en Chef armii Włoskiej zaleca Ministrowi Francuzkiemu ustąpić z Wenecyi, agentom zaś Weneckim w Lombardy i Prowincyach lądowych do Senatu swojego powrócić nakazuje we 24. godzinach. Dać ordynans Generalom wszytskich Diwizyi po nieprzyacielsku postępować z woyskiem Weneckim, zrzucić herby Rpltey &c.

Buonaparte.

Widzieć było na ten czas, jak wielu Deputowanych oburzało się przeciw postępkom gwałtownym i nie prawnym; lecz gdy *Konstytucya* nie dozwoliła nikomu na pierwszym wstępie dawać znaków pochwały lub nagany, rzecz całą do następującej Sessyi odłożono.

Gdy papiery *Angielskie* coraz bardziej tracą, szacunek naszych wznosi się nadzwyczajnie. *Inskrypcye* do wielkiej księgi, za które niedawno 9 od sta pi cono z trudnością, teraz gromadnie wszyscy kupują po 27. *Direktoryat* Radom przelożył, ażeby do pewnego czasu nie kazaly rozwiązywać 47 brygad wojska (*Gendarmerie*) przeznaczonych do utrzymywania w kraju spokojności. Nie wiadomo jaką odbierze odpowiedź! To pewnie; iż od Ministerum *Angielskiego* nadeszły listy żądają pasportu dla Polka do Paryża przybyć mającego. Lasy krainowe mieścić i przywozić ochraniać kazano; do fabryk publicznych, torf i węgle będą używane. Odnawia się pogłoska, iż Dwór *Turkiński* ustępuje *Rzpltey Sardynii*. *Lavoix* Minister *Int-reffow* zagranicznych miał konferencyą z różnemi osobami *Dyplomatyicznemi*, na które się znajdował byłszy *Prezydent Komwencyi Narodowej Moganckiej*, dla umówienia się względem granic *Francuzkich*. Na zarzut niektórych, iż *Ren* nie może ich stanowić, gdyżby się to przeciwilo całości i nierozdzielności *Rzeszy Niemieckiej*, odpowiedziano, że ta nierozdzielność dawno jest naruszoną. *Xz* *Wurtembergski* odstąpił nam *Monbeillard*, *Margrabia Badenski* *Sponheim*, inni inne dzierżawy swoje, które całkiem *Rzeszy* stanowiły. *Cesarz Jm* w przedugodnych warunkach czyliż nie przyznał *Francuzom Biskupstwa Liege*, które do *Cyrkulu Westfalii* należało.

z *Cadix* 30. *Kwietnia*.

Admirał Massaredo cofnął rozkaz trzymania zamkniętego portu, iak tylko się dowiedział, iż *Admirał Jervis* okrętom neutralnym bez przeszkody do nas zawiać dozwolił. 200 *Officyerow* flotnych na jego proźbę do służby morskiej powróciło, życząc pożytkować prędką sposobność przekonania *Europę* o swoim *patriotyzmie* i odwadze o której powątpiewano. 6. tyś. wojska lądowego ślada już na okręta; w pierwszych dniach *Maia* flotta zapewne wychodzi pod żagle.

z *Madrytu* 31. *Kwietnia*.

Żądał *Admirał Massaredo*, ażeby mu na osadzenie floty wydano z arsenałow 80. haubec; ma ich użyć w czasie potrzeby przeciw straszliwym *Caronnadom Angielskim*, które tak są szkodliwe okrętom z daleka mianowicie walczącym; czegośmy w ostatniej bitwie doświadczyli. *Eszkadra Angielska* krążyć przed portem *Cadix* nie przestaje, chociaż burze i wiatry, nierz rzę od brzegow oddaliły. Powiadają, iż *Admirał Parker* zastąpi chorego podobno *Jervisa*. Dwór nasz przemysła, iakimby sposobem skarb narodowy napelnić.

Chcą przedawać niektóre Pałace Królewskie; urzędy znosić zyskowne, kassować *Inkwizycyą*. Czas lepiej wszystko pokaże.

z *Lisbony* 22. *Kwietnia*.

Okręt *Amerykański* wszedłszy pod żagle 11. *Grudnia* r. p. z *Wyspy Francuzkiej*, wczora do portu naszego zawinął. Przechodząc odbieramy wiadomość, iż osada pomieniona w zupełnej kwitnie spokojności; korsarze wiele *Angielskich* okrętow zabierając, niezmiernie się z bogacili: 6 fregat *Francuzkich* pod kommandą *Kontr-Admirała Sercey* potykały się na brzegach *Malabarskich* z dwoma nieprzyjaciół okrętami o 74 działach; które z trudnością użły do *Bombay*. *Sercey* po zwycięstwie, rozpoczął krążenie na morzu *Indyjskim*.

z *Mediolanu* 12. *Maia*.

Gen. en Chef Buonaparte z całym sztabem *Generalnym* przybywszy do miasta naszego, stanął w Pałacu *Serbelloni*. *Administracya* wcześniej rozkazała, dawać ognia z dział na walach stojących, dla ogłoszenia ludowi przyjazdu jego; gwardye narodowe miały go potykać w polu; wieczorem illuminować wszystkie domy zalecono. Wszystkiego zabronił *Buonaparte*, przestając, iż osoby do rzędu wchodzące witały go, gdy już w domu się znajdował. Głoszą u nas, iż *Rzplta Włoska* składać się będzie z *Mediolanu*, *Bononii*, *Ferrary*, *Romanii*, *Modeny*, i *Prowincyi* lądowych *Weneckich*; ludność jej 4. miliony dusz wyniesie. Trzy nowe twierdze wystawione będą ku obronie kraju; z *Francyą* wieczne przymierze, która 500. armat nam osaruie w podarunku; Roku pierwszego będzie rząd tymczasowy; do niego wchodzić mają osoby z różnych *Prowincyi* wybrane przez *Gen. Buonaparte*. Lecz na rok następny zgromadzenia pierwsiatkowe część trzecią reprezentantow obiorą; Nikt nie mówi, czyli *Mantuan* do *Rzpltey* należeć będzie.

Nim to nastąpi, teraz *General en Chef* naznaczył 4. *Kommissye*: *Konstitucyjną*, *Skarbową*, *Woijną*, i *prawa publicznego*. Tym zalecono gotować projekta krajowi pożyteczne, i do jego potrzeb stosowane. Naza jutrz po swoim do nas przybyciu, *Buonaparte* dawał obiad wielki wszystkim *Officyerom Austryackim*; wstażąc od stołu wszystkim wolno powracać do *Wiednia* pozwolił. Wkrótce potym oglądał wojsko *Lombardzkie*. Zatrudnia się bez przeszkody ogólnym krajem *Włoskiego* rozrządzeniem; zstępuje nawet częstokroć do szczegulow najmniejszych. Powiadają, iż za dni kilka wyjedzie dla obięcia w dzierżawę miasta *Wenecyi*. Jeszcze d. 5. gdy *Ministr Rzpltey* choiał mieć u niego audyencyą, kazał mu co przedzwy z *Mediolanu* wyjechać; oświadczaając, iż wszelka przywzięć i obojętność między *Francyą* i *Senatem Weneckim* ustała. Pogłoska więc było podpisanie pokoju dawniej doniesione.

Gdy obywatele miasta *Werony* zalogę

Francuzką w zamkach swoich oblegli; żołnierzy zaś w domach lub szpitalach znajdujących się pomordowali; z doniesieniem o szczególnym powodzeniu oręża Deputatów do Wenecyi wysłali. Ci do miasta wieżdżając przypieili kokardę żółto-błękitną. Chwyciwszy się nowości pośpółstwo, podobnemi wszystkie rynki i ulice napełniło. Minister nawet Angielski wziął kokardę Wenecką z przydatkiem wyobrażenia *S. Marka*, z całym dworem swoim. Wielki w mieście powstał rozruch. Lud prześladował wszędy Francuzów. Kilkunastu mieżczan postrzegłszy Adiutanta Gen. *Kilmaine* ku sobie idącego, rozbroić go chcieli; odważny młodzian umrzeć wolał, niż cierpieć zniewagę; porywa się do broni, nie mając iey Wenećowie wolną mu drogę zostawili.

ze Włoch 15. Maia.

Manifest Gen *Buonaparte* niby piorunem był dla Senatu Weneckiego. Po długim rozmyśleniu, całą władzę oddano w ręce 30 wybranych osobom, pozwalając im zawierać ugodę z Wodzem nieprzyjacielskim pod takimi warunkami, jakie wyjednać zdołają; nie bronić nawet w rządzie dawniejszym odmiany, jeśli by tey koniecznie wyciągano. Zatem *Dona, Giustiniani, Mocenigo* do głównej kwatery pościchali. Przybył też do Wenecyi Gen. *Baraguey d' Hilliers*, i Senatorowi *Pesaro* przedłożył myśl Generała *en Chef* Kommanderującego. Chce on ażeby, rząd *Arystokratyczny, Demokratycznemu* ustąpił; Senat i Rada 10. mają być na wieki zniesione; *Inkwizitorow Stanu, Proveditora Weneckiego*, i Kommandanta w *Lido*, każą aresztować; więźniów zaopnie polityczne uwolnić; mieszkańców rozbroić; załogę Francuzką przyjąć do Stolicy; dając dpi kilka czasu do namyslenia. Nakazano więc powszechnie Rady Wielkiej zgromadzenie; na którym *Doża* oświadczył uroczyście, że gdy Rząd terazniejszy nie miły jest ludowi, i nic pożytecznego dla Rzpltey uczynić nie jest mozem; wzywa zatem wszystkie Senatorów, aby idąc za jego przykładem każdy zrzekł się dobrowolnie władzy swojej, przenosząc onę na Kommissyę, która za dozwoleństwem Gen. *Buonaparte* ustanowioną będzie. Większość 720 głosów przeciwko 5. proponują *Doży Weneckiego* pochwaliła. Nastąpiło w krótkim czasie złozenie z Urzędu pomienionego *Xcia* i wszystkich Senatorów, aresztowanie wchodzących osob do Rady mniejszej, rozwiązanie wojsk Weneckich, okrętów rozbrojenie: D. 9. spodziewano się wkroczenia Francuzów do miasta na załogę, którzy drzewo wolności na rynkach zaszczepić mieli.

P. S. powszechnie zapewniają, iż Gen. *Augereau* wkroczył do Wenecyi z 8. tys. żołnierza swojej Diwizyi, wraz potym drzewo wolności pośród miasta wszczepiono, i rozmaite poczyniono rozrządzenia, względem rządu Demokratycznego. *Buonaparte* zjechał ma do *Padwy* na wysłuchanie Posłów Rpltey, na tym miejscu pokój ostatecznie będzie podpisany. Mniemają niektorzy, iż Wódz ten pokazawszy się dość umiarkowanym w traktowaniu z Królem *Sardyńskim, Neapolitańskim*

&c. większą jeszcze powolność okaże Wenećtom. Inni z doświadczenia wieków nauczeni twierdzą, iż nieprzyjaźń między Republikanami zgubą jedney, lub upadkiem bez powstania drugiey strony kończyć się zwykła. Trudno przyszłość zgadywać ukrytą; to pewna iż Wenećtomie za szczęśliwych się poczytać będą mieli prawo, jeśli wypłaceniem summ znacznych, i odstąpieniem kilku Prowincyi, pokój okupią. Y trzeba, żeby ten jak najszybciej podpisano. Jeśli rzecz póydzie w przewłokę, wyniszczą mieszkańców zwyciężcy; żołnierz teraz żyje jak zwyczaj w kraju zawoiowanym. Szlachcie wydać kazano konie, poiazdy, słowem wszystko co służy do zhytku lub wygody. Postępek Senatu Weneckiego u samych nieprzyjaciół zasłużył na pochwałę i podziwienie. Nie mógł już większey uczynić ofiary, ani okazać dowodu bardziey przekonującego o przywiązaniu do Oycyzny. Wojsk *Austryackich* bardzo wiele przybyło do *Tridentu, Valsugana, i Roveredo*. *Ociec S.* ciężko zapadł na zdrowiu.

z Bruxelli 16. Maia z teyże Gazety.

Wielkie niedawno zamieszkania powstały w Departamentach bliżko *Ardenes* leżących; przyczyną ich było zniewalanie Duchowieństwa gwałtowne do wiadomey Deklaracyi nakazującey przywiązanie ku Rzpltey, i Kościołom odzieranie ze wszelkich ozdób, które im przeciw *Jakobini* zostawili. W. S. *Hubert* chciano zabierać dzwony: lud zgromadzony tego nie dopuścił. Muniypalność chcąc go zastraszyc, przysłała w ubiorze urzędowym z szarfami, pod załogą żołnierstwa, którym dzieło rozpoczęte kończyć kazano. Lud przywiedziony do rozpaczey, porwał się do kłoiw i kamieni wnet urzędnicy i żołnierze pobici w rozsypkę poszli. Wieśniakow okolicznych gromady przyłączyły się natychmiast do *Insurgentow*, głośno wołając: *Niech żyje Cesarz! Niech żyje Dóm Austryacki!* Za odebraną wiadomością o powstaniu, znaczny wojska Francuzkiego wydział ruszono z *Namur*, inny z *Luxemburga* w pole wystąpił zmierzając ku *Ardenes*: co większa 12 tys. żołnierza śpieszy do 9 departamentow nowo przyłączonych od *Renu*; główna ich kwatiera będzie w *Bruxelli*. Pod *Dunquerque* obozować ma 14. tys. wojska z twierdzą *Flandryjskich* więtego.

Ledwie kilka u n's jest Kościołow, w których obrządki Katolickie sprawować dotąd nie zabroniono. Zawczora, jako w dzień Niedzielnny kupiło się do *Domow Bożych* pośpółstwo; wszystkie były zamknięte: ponieważ Duchowni, jako niechcący podpisać wyż pomienioney deklaracyi są pod aresztem. Lud *Belgicki*, o religii Przodkow swoich gorliwy, mocno się tym gorzzy: sądząc sprawiedliwie, że *Direktorjat* już daley posunąć nie może *intolerancyi, prześladowania, i tyranii*. Z drugiey strony chwałą wszyszey wymazanie z liczby *emigrantow*, najbogatszego w kraju naszym obywatela, *Xcia d' Aremberg*, który po długim oczekiwaniu, i nienadgrodzonym znieszczeniu, naostatek swój majątek odzyskał.

Rzszta w dodatku.

D O D A T E K
D O
KURYERA LITEWSKIEGO

[Z WILNA 9. CZERWCA ROKU 1797. W PIĄTEK]

Dokończenie z Bruxelli.

Ze wszystkich kandydatów, których opinia publiczna podniosła na urząd znakomity Direktora Rzpltey *Francuzkiej*, żaden tyle głosów nie miał za sobą, jak Obywatel *Barthelemy* Ambassador w *Szwajcarach*. Z żalem dowiadujemy się, iż ten ostrzegł przyjaciół swoich, że nie pragnie wyniesienia na pierwszy stopień: i po nastąpieniu nawet Elekcyi na dawniejszym został obiera, jak już uczynił *l'Abbé Sieyès* w r. 1795. General *la Fayette*, Bureau de *Pussy*. *Latour-Maubourg* towarzysze tego nieszczęścia, już są wolni po wytrzymanym więzieniu blisko 5. letnim, naprzód w *Antwerpii*, później w *Magdeburgu*, następnie w *Brunn w Morawii*. *Buonaparte* znając, iż mu Direktoryat w tym nie przygani, nie czekając rozkazów z *Paryża*, upraszał najświeższy Cesarza *Imci*, ażeby wszystkim trzem wolność raczył przywrócić. Stało się to zaraz po podpisaniu warunków przedugodnych. Powszeczeńie mówią, iż *La Fayette* śmiało powrócił do Stolicy Rzpltey, prosząc o sąd wojskowy; który że mu będzie dozwolony, i niewionym uzna Generala nieszczęśliwego, nikt nie wątpi.

z *Ratisbony* 13. *Maja*.

Ogłoszono tu Mandat Cesarza *Imci* przeciw Królowi *Pruskiemu* jako *Margrabi Anspach i Bareuth*, ostrzegający, ażeby *Stany Frankońskie* krzywdzić przestał, zabraną im własność przywrócił, poczynione szkody nadgrodził, nakazaną cudzemu poddaństwu wierności przyrzecę zniszczył, do posłuszeństwa Panom dawniejszym powrócić dozwolił, &c.

z *Calais* 4. *Maja* z *teyże Gazety*.

Wyszędł dziś z naszego portu do *Londynu* statek pocztarski, wiozący posłańców Direktoryatu wykonawczego do Rządu *Angielskiego*. Czyli, to są pełnomocnicy do tra-

ktowania o pokój, albo też, jak przed tym bywało do zaminy brańców wojennych, nie wiadomo.

W *Anglii* nieustają Hrabstwa i miała rozmaite podawał proźby do Tronu żądając oddalenia Ministrów terazniejszych. Inne są za niemi. Cudzoziemcy zapstrują się ciekawie na tę niby wojnę polityczną, między *Ministryalną* i *Oppozycyjną* stronami, rozumiejąc iż z niey co znacznego wyniknie: pisano proźb jeszcze więcej przeciw *Lordowi North*, *P. Fox*, i innym Ministróm Król według upodobnia przyjmował lub odrzucał. Mnóstwo teraz podanych pokazuje, że *P. Pitt* nie ma tey dziś opinii i wziętości, którą w pierwiśtkach urzędowania swojego posiadał, w narolzie pamiętającym na zasługi Ojca jego sławney pamięci *Lorda Chatham*.

Burzenie się *Irlandczyków* dziś jest najebezpieczniejsze i nayszkodliwsze interesom *W. Britanii*, i jej Ministrów. Do tych czas oni według starego przysłowia, *divide et impera*, dość dobrze się trzymali, przywiązując się koleją do *Dissidentów* i *Katolików*, i jednych przeciwko drugim uzbrajając, niby do wojny domowej. Lękamy się ich między sobą porozumienia, co jeśliby nieszczęściem nastąpiło, wojska chyba regularne utrzymać zdołają wyspę pomienioną w posłuszeństwie i jedności z *Anglikami*.

z *Coppenhagi* 13. *Maja* z *Lipskiej Gazety*.

Zacny Królestwa Minister Hr. *Bernstorf* tak był chory, iż przez dni kilka o życiu jego powątpiewano: teraz przecie wyszedł z niebezpieczeństwa. Następca Tronu wysłał szrafet do *Syna* w *Fionii* bawiącego, i drugiego który Posłuje w *Sztokholmie*. Wczora 3. *Szwedzkie* fregaty wezły do portu, mając się złączyć z naszymi, dla wspólnego bronienia handlu przeciw korsarzom krążącym na morzach północnych.

D O N I E S I Ę N I E.

Od JP. Stefana *Traškiewicza* byłszego Kapitana *Sprawnika Lidzkiego* uciekł poddany, lokaj *Józef Samajłowicz*, lat 19. wzrostu średniego. włosow czarnych podciętych, na głowie znacznie łysy od bólu, twarzy pociągłej, smagławey, w surducie szarym z wylogami ponsowemi. Ktoby go zchwycił, lub dać chciał pewną wiadomość do Kancelaryi *Lidzkiej Ziemi*: odbierze nadgrody 10. *Rubli*.

NEW YORK
D O C U M E N T S
P R I N T E D I N T H E C I T Y O F N E W Y O R K
BY J. M. WOODRUFF, 1850

REPORT OF THE
COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

IN ANSWER TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE, APRIL 18, 1849,
AND BY THE ASSEMBLY, APRIL 18, 1849,
RELATIVE TO THE LANDS BELONGING TO THE STATE.

ALBANY: PUBLISHED BY J. M. WOODRUFF, 1850.

THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE,
ALBANY.

REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE, IN ANSWER TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE, APRIL 18, 1849, AND BY THE ASSEMBLY, APRIL 18, 1849, RELATIVE TO THE LANDS BELONGING TO THE STATE.

ALBANY: PUBLISHED BY J. M. WOODRUFF, 1850.

INDEX

ALBANY: PUBLISHED BY J. M. WOODRUFF, 1850.